

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Gemina Arnesti Vaticinatio, & pluribus conferta miraculis. Caput XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Gemina Arnesti Vaticinatio, & pluribus conferta miraculis.

CAPUT XVI.

Longa nimis Sanctorum Virorum providentia est, quoties eorum mentem, ut solet, futurorum cognitione & præscientiâ complet DEVS; id adeò ex gemino VEN. Arnesti Vaticinio colligere licet, cujus prioris veritas, post aliquot sæcula, nostrâ demum ætate, cœpit apparere. *Ani- ma viri sancti*, ait Ecclesiasticus, *enunciat, aliquando vera, quam septem circumspectores sedentes in excelso ad speculandum.* Jusserat Arnestus plurimorum Sanctorum exemplo, ut memoriam suam mortis admoneret, extrui sibi viventi sepulchrum in *Diva Virginis* Templo apud Parochiam *Glacensem*, coram eâ *Beata Maris* Effigie, quæ vultum averterat à puero. Malè id accepere *Canonici Regulares S. Augustini*; quippe speraverant Arnestum, ut Templi Cœnobiique sui Fundatorem, in eodem sinè dubio Templo, arci *Glacensi* adsito, sepulturam habiturum. An enim cogitare poterant, amantissimum Ordinis sui *Præsulem* & Patrem, qui inter *Canonicos*, depositâ dignitate, & abjectis honoris Insignibus, sæpius vivere & mori optâisset, qui tantis beneficijs, & quatuor ditissimorum Cœnobiorum Foundationibus eos ornâisset, in Templo *Beatissima Virginis* pulcherrimo, quod statuisset, in quo perdius & pernox quotannis habitâisset, sepeliri nolle? Id, simul innotuisset, omnibus mutata & aversa à *Canonicis* voluntatis, signum visum iri. Perstabat tamen Arnestus in sententia; eumque multis precibus *Canonicorum* fatigaretur, tandem, quod sibi revelârat Dominus, aperuit: Templum scilicet illud, quod *Diva Virginis* honori condidisset, æternum non fore, sed *hæretico-*

Isid. 39.

I.
*Vita S. Joannis
Elemosynarij
apud Surium.*

† 1718

rum aduncis manibus post multa tempora lacerandum, diruendum; atq; ex eo Equorum sibi stabulum deniq; improbissimos homines facturos. Jactabatur hæc & volitabat vaticinatio tribus ferè sæculis, & demum ætate nostrâ finem accepit. A. 1618. Societate Jesv, edicto hæreticorum Statuum, odio procuratæ & auctæ Religio- nis, solâ, ex omnibus Religiosorum hominum Ordinibus, Bohe- miâ, Moraviâ & Silesiâ excedere jussâ, & ignominiosè undique ejectâ, Collegium Glacense (quod in Præposituræ locum, ut antè narravi, successerat) expilatum primùm est, ablata omnia cum pulvisculo, neg; clavus (ut scribit Prædicans Ælurius) neg; lignum remansit; deinde paulò post ædificium omne (subjecto forsitan occulto igne, nè spes ulla reditûs appareret) conflagravit. Da- mnnum quoque, ob vicinitatem, Templum Divæ Virginis, à VEN. Arnesto conditum, sensit; nam ignis transiliens, maximam ejus partem delevit. Spoliationem illam Collegij, & incendium secu- rum, Friderico Palatino displicuisse, narravit, qui tum aderat, Prædicans Ælurius; at idem Fridericus, extremam vaticinij par- tem, suo sacrilegio, ignarus implevit: namque A. 1620. com- misso ad Pragam prælio, castris & Regno exutus, & Glacium sese recipiens, cum ad hoc ipsum Beata Matris Templum fugiens per- venisset, & equo descendisset, continuò Aulici suos omnes, Re- giõsque Equos in Templum ad summum altare inducere, eoque in loco bidnum (15. & 16. Novembris) stetere. Simile dedecus A. 1622. perpetratum: Fœnum ibi Prædiarij Glacenses & stram- en, atque ipsos equos satis diu (totâ videlicet obsidione) ser- vabant, dum denique hæ ipsæ ruinae (nam adhuc pars anterior & prora Templi perstabat) deformata, ad munitionem arcis verterentur. Sed ante Fridericum stabulatos in Templo hæreti- cos asserit, qui jam unicus ex illius Collegij Nostri Patribus, dum hæc scriberentur, supererat, R. P. Balthasar Morholtz S. I. qui hæc ad me scripto misit: Prædixit, inquit, VEN. Ernestus Tem- plum illud sub arce stabulum futurum, atq; ad eò noluit eo loco sepeli- ri; quod contigisse post expulsionem nostram comperit R. P. Ioannes Hoffman Rector noster; nam Nobilis quidam ibi suos Equos habe-

B b b

bat.

Vaticinium
Arnesti no-
strâ primùm
ætate finem
accepit.

In Glaciog.
lib. 3. Cap. 3.
sect. 2.

Loc. cit.

B. Virginis
Templum ab
hæreticis in
stabulum E-
quorum con-
vertitur.

b. d. Hucusque senis optimi verba. Respondit igitur suis vaticinijs eventus, atque *Arnesti* sacrum corpus illæsum, intactum, & sacrilegio iniolatum, singulari Dæi beneficio, qui *custodit omnia ossa Iustorum, ut unum ex eis non conteratur*, in Templo inferiore conditum, vim & incendium vitavit. Rem totam *Glacensis* historiæ Scriptor, qui Templum, & in eo deinde stabulum, viderat, licet hæreticus, victus veritate narravit; idemque habet præfixa *Arnesti* operibus, & à Reverendis. Metropolitanæ *Pragensis* Ecclesiæ Decano *Andrea Koky* censa, & probata Narratio.

Zec. cit.

II.

Arnesti marmoreum sepulchrum mirabiliter in frustra diffractum.

Alterum vaticinium ex *Proœmio Marialis Libri, Praga* editi, recitabo: *Constans fert traditio, Ernestum prophetia dono claruisse.* Mox, narrato exemplo superiore, subiicitur: *Illud etiam prædixisse ajunt: cum sibi monumentum marmoreum vivens adhuc construxisset in Ecclesia Crucigerorum S. Ioannis Glacii, & statuam suam, habitu Episcopali, è solido lapide (marmore) superponi fecisset, dixisset ubi lapis ille rumpi sua sponte inciperet, magnam Religionis mutationem futuram; quod circa Rokyczane, hæretici Sacerdotis, qui Pragensem Archiepiscopatum occupare invitis Catholicis tentarat, sub Georgio Podiebradio factum ajunt. Ad hoc, hucusq; dissoluta est Statua illa, ut vix aliquid forma retineat, & novis in dies rupturis hiare videatur. Vbi verò tota foret comminuta, veterem Religionem ubiq; restituendam, vulgò ab ipso prædictum ferunt.*

Subscripsit huic quoque Narrationi Reverendis. *D. Andreas Koky* sanctæ *Pragensis* Ecclesiæ Decanus. Illud, qui sepulchrum spectarunt, mirantur: marmor eâ ratione rumpi, ut quasi framearum ictibus, per medium aliquot in locis secari videatur, quod periti statuarij lapidibus & marmoribus, dum sponte aut vi rumpuntur, nunquam accidere affirmant. Omnia hæc, quæ attulimus, *Elurius Glacensis Prædicans* in historia sua pridem narravit; unum illud de veteri Religione reducenda, nè forsitan hæreticos suos percelleret, omisit. *Mutationem tamen Religionis, & extremum universalis Iudicij diem*, cum totum concidisset sepulchrum, prædictam ab *Arnesto* fatetur. Cætera solita maledicentiâ linguæ conclusit, inquiens; *se non interfuisse dum*

Hæreticorum de sepulchro Arnesti testimonium.

quatin

vaticinaretur *Arnestus*, rem itaq; in medio relinquere. Quasi verò omnia, quæ antè feripfit, coram se geri vidisset, audissetve. Ad- die: spectasse se per diligentem, & lustrasse *Arnesti* tumulum fre- quenter, animadvertisse Statuam ejus dilabi & concidere, annisq; singulis lapillum aliquem abscessurum prædixisse; neque tamen unquam scire se, aliòsve potuisse, unde id marmori accideret. Nimirum apud hæreticos, quibus divina Fides semel viluit, omnis humana fides, imò & oculorum conscientia, vilescit, vixque illud, sinistro affectu occupati & hæresi indurati, verum esse arbitran- tur, quod vident. Sed magnum tamen ab hæretico homine, hoc testimonio, veritati pondus accedit.

Lapsus in hujus continui miraculi narratione nuper est no- vus Scriptor, ut fit, dum in historijs scribendis properatur; qui sepulchrum *Arnesti* rumpi cœpisse primùm, ante nupera *Bella Germanica* scribit; at Manuscriptum, & Marialis Proœmium, tum *Ælurinus*, ad Rokyczanæ tempora rupti marmoris miraculum, retulerunt. Quæ sine dubio ipse legit, sed nimirum non animad- vertit. *Omnia res*, ait Artabanus apud Herodotum, *properando* (præcipuè in historijs) *innumeros parit errores.*

Sepulchrum VEN. Arnesti o- leum, sudori humano simillimum, stillat.

CAPUT XVII.

Sepulchra Sanctorum gloriosa esse, & multis sæpe divinitus miraculis illustrari, passim in sacris historijs legimus. U- num omnium pulcherrimum Gloriæ genus habetur, cum *corum Tumulis oleum* erumpit; id decus *S. Catharina*